

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 1. Omnes homines desiderant esse beati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

fiderationibus quæ deducunt nos in cognitionem providentiæ divinæ vel disponunt ad ejus ordinem nutumque sequendum; hinc enim mutuare lucem operumque necessariam debemus in exercitio virtutum omnium atque in primis ejus cuius titulum tractatus huic præfiximus. Non enim sine insipientia nota viderer loqui de Fiducia in Deum illis, qui de Providentia Dei nihil unquam didicissent, neque nossent quantum non modo suavitatis & amoris illa habeat, sed etiam quantum virtutis & roboris tribuat ipsi confidentibus. Istud est quod præstare conabor hoc primo libro, divinæ Providentiæ fretus gratia quam imploro, ut quod mihi inspiravit desiderium, benigne promoveat, faciatque me arripere fiduciam erga se, qualem oportet & habere me, & in alius excitare.

CAPUT I,

Omnes homines desiderant esse beati in hac vita & quo modo id possint obtinere.

§. I.

Omnes homines desiderant esse beati.

Nihil in rerum naturâ tam occultum, nihil tam impervium quàm cogitationes voluntatesque hominum ut recte notat S. Augu-

Augustinus lib. 3. de Trin. cap. 3. Quid intellectu tam bonorum Angelorum quam Caco-dæmonum perspicacius? nec tamen queunt pervidere eas, sed conjecturâ duntaxat conjicere. Solus scrutatur corda & renes Deus, quem solum nihil latet, qui intelligit cogitationes nostras à longè & omnes vias nostras prævidet, cognoscit omnia novissima & antiqua. cui tenebræ voluntatum nostrarum non obscurantur sed nox sicut dies illuminatur. Psal. 138. Et tamen adjungit idem sanctus Doctor: quædam est ejusdem naturæ viventis & ratione utentis tanta conspiratio, ut nonnullæ sint voluntates omnium, etiam singulis notæ, si tantillum velint laboris adhibere. Nimirum quædam sunt quæ non inconvenienter in aliis de se quisque conjiciat compatiante vel conspirante vitio seu naturâ, quam quidem eandem singuli participât; unde non aberrabit multum qui suo alios pede metietur, & a suarum experienciâ inclinationum, conjecturam faciet de alienis. In hanc rem Augustinus cap. 3. facetissimam Mimi cujusdam narrat urbanitatem, qui cum promisisset se in theatro, quid in animo haberent, & quid vellent omnes, aliis ludis esse dicturum, atque ad diem constitutum ingenti expectatione major multitudo conflue-

B 5

ret,

ret, suspensis & silentibus omnibus, dixisset, perhibetur: vili vultis emere, & carò vendere. Quo tamen dicto levissimus scenicus nescio an veritatem attigerit. Verùm ut Augustinus quoque notat, Mimus ille vel seipsum intuedo vel alios quoque experiendo vili velle emere: & carò vendere, omnibus id credit esse commune. Inveniuntur quippe homines ejusmodi adepti justitiam, ut fraudes omnes & dolos in commerciis detestentur. largitionis etiam gratiã novimus quosdam emisse frumenta carius & vilius vendidisse suis civibus. Nec sanè verum est omnes velle carò vendere. Quot enim reperiuntur, qui possessiones suas parvo vendant & prodigunt, & magno pretio hujus & æternæ vitæ emant, quæ consumant libidines. At si dixisset: Omnes beati esse vultis, miseri esse non vultis, dixisset aliquid quod nullus in sua non agnosceret voluntate unde si una omnes voce interrogari possent: utrum beati esse velent, sine ullâ dubitatione, velle, responderent omnes.

§. II.

Quam facile sit beatitudinem consequi;

HÆc Sanctissimus Hipponensium Antistes pluribus prosequitur lib. 10. Confess.

cap.